

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 11.1.2008
COM(2007) 873 konč.

2007/0299 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja
države članice**

(Kodificirana različica)

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. V okviru Evrope državljanov Komisija daje veliko pomembnost poenostavitvi in pojasnitvi evropskega prava, da bi ga naredili bolj jasnega in dosegljivega navadnemu državljanu in mu tako dali nove priložnosti in možnost, da uporablja posebne pravice, ki mu jih to pravo podeljuje.

Tega cilja ni mogoče doseči, dokler številni predpisi, ki so bili večkrat spremenjeni, pogosto zelo bistveno, ostanejo razpršeni tako, da jih je treba iskati delno v izvirnem aktu in delno v kasnejših aktih, ki ga spreminjajo. Za ugotovitev obstoječih pravil, je potrebno precejšnje raziskovalno delo s primerjavo številnih različnih aktov.

Kodifikacija predpisov, ki so bili pogosto spremenjeni, je eno izmed bistvenih sredstev za to, da bi bilo evropsko pravo jasno in transparentno.

2. Zato je 1. aprila 1987 Komisija sprejela odločitev¹, s katero je svojemu osebju dala navodilo, da bi morali biti vsi zakonodajni akti kodificirani po ne več kot desetih spremembah, ob tem pa poudarila, da je to minimalna zahteva in da bi si morali vsi oddelki prizadevati za kodifikacijo besedil, za katere so odgovorni, v še krajših intervali, da bi zagotovili, da so predpisi skupnosti jasni in lahko razumljivi.
3. To je bilo potrjeno v sklepih Evropskega sveta, sprejetih v Edinburghu (december 1992)², s poudarkom na pomembnosti kodifikacije, saj omogoča gotovost o tem, katero pravo se uporablja za določeno zadevo ob določenem času.

Kodifikacije se je treba lotiti ob polnem upoštevanju običajnega zakonodajnega postopka Skupnosti.

Glede na to, da niso dovoljene nobene vsebinske spremembe aktov, ki jih zadeva kodifikacija, so se Evropski parlament, Svet in Komisija z medinstitucionalnim sporazumom z dne 20. decembra 1994 sporazumeli, da se za hitri sprejem kodificiranih aktov lahko uporablja pospešeni postopek.

4. Namen tega predloga je začeti s kodifikacijo Direktive Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice³. Nova direktiva bo nadomestila različne akte, ki bodo vanjo vključeni⁴; ta predlog v celoti ohranja vsebino aktov, ki se jih kodificira in jih torej zgolj združuje skupaj s samo tistimi oblikovnimi spremembami, ki so potrebne za samo izvedbo kodifikacije.
5. Predlog za kodifikacijo je bil sestavljen na podlagi predhodne konsolidacije, v vseh uradnih jezikih, Direktive 93/7/EGS in aktov o njeni spremembi, ki jo je opravil Urad za uradne objave Evropskih skupnosti, s pomočjo sistema za obdelavo podatkov. Kjer so bili členi preštevilčeni, je primerjava med starimi in novimi številkami prikazana v tabeli, navedeni v Prilogi III h kodificirani direktivi.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Glej Prilogo 3, Del A sklepov.

³ Izvedena v skladu s sporočilom Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Kodifikacija pravnega reda Skupnosti, KOM(2001) 645 konč.

⁴ Glej Prilogo II, k temu predlogu. Del A tega predloga.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti člena ☒ 95 ☒ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju postopka, določenega v členu 251 Pogodbe²,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice naslov³ je bila večkrat⁴ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

↓ 93/7/EGS uv. izjava 2
(prilagojeno)

- (2) Pod pogoji in v mejah člena 30 Pogodbe, države članice ☒ obdržijo ☒ pravico do opredeljevanja svojega nacionalnega bogastva in do izvajanja ukrepov, potrebnih za njegovo varstvo.

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C [...], [...], str. [...].

³ UL L 74, 27.3.1994, str. 74. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2001/38/ES (UL L 187, 10.7.2001, str. 43).

⁴ Glej Prilogo II, Del A.

↓ 93/7/EGS uv. izjava 3
(prilagojeno)

- (3) Zato je treba ☒ obdržati ☒ takšen režim, ki državam članicam ☒ omogoča ☒ zagotoviti vračilo predmetov kulturne dediščine, uvrščenih med nacionalno bogastvo v smislu člena 30 Pogodbe, na to ozemlje, če so bili ti predmeti odstranjeni iz njihovega ozemlja tako, da so bili pri tem kršeni zgoraj omenjeni nacionalni ukrepi ali Uredba [Sveta (EGS) št. 3911/92 z dne 9. decembra 1992] o izvozu predmetov kulturne dediščine⁵. Izvajanje takšnega režima ☒ mora ☒ biti čim bolj preprosto in učinkovito. Zaradi lažjega sodelovanja v zvezi z vračilom bi moral biti obseg takšnega režima omejen na predmete, ki pripadajo skupnim kategorijam predmetov kulturne dediščine. Priloga I k tej direktivi kot posledica tega ni namenjena za določanje predmetov, ki veljajo za «nacionalno bogastvo» v smislu omenjenega člena 30, temveč samo kategorij predmetov, ki se jih lahko uvrsti med «nacionalno bogastvo» in so zato zajeti v postopku vračanja, ki ga uvaja ta direktiva.
-

↓ 93/7/EGS uv. izjava 4

- (4) Ta direktiva naj bi zajemala tudi predmete kulturne dediščine, ki so uvrščeni med nacionalno bogastvo in predstavljajo sestavni del javnih zbirk ali inventarja cerkvenih institucij, ki ne spadajo v te običajne kategorije.
-

↓ 93/7/EGS uv. izjava 5
(prilagojeno)

- (5) ☒ Ohraniti ☒ je treba upravno sodelovanje med državami članicami v zvezi z njihovim nacionalnim bogastvom v tesni povezavi z njihovim medsebojnim sodelovanjem ter sodelovanjem z Interpolom in drugimi pooblaščenimi ustanovami na področju ukradenih umetniških del, kar naj bi še zlasti zajemalo evidentiranje izgubljenih, ukradenih ali protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, ki predstavljajo del njihovega nacionalnega bogastva in njihovih javnih zbirk.
-

↓ 93/7/EGS uv. izjava 6
(prilagojeno)

- (6) Postopek ☒ določen v tej direktivi ☒, ☒ se uveljavlja pri sodelovanju ☒ med državami članicami na tem področju v okviru notranjega trga. Cilj je obojestransko priznavanje ustreznih nacionalnih predpisov. Zato je treba še zlasti poskrbeti, da Komisiji pomaga svetovalni odbor.
-

↓ 93/7/EGS uv. izjava 7
(prilagojeno)

- (7) Uredba [(EGS) št. 3911/92] skupaj s to direktivo uvaja sistem Skupnosti za varstvo predmetov kulturne dediščine držav članic.
-

⁵ UL L 395, 31.12.1992, str. 1. ☒ Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1). ☒

- (8) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo direktiv, ki so določeni v Prilogi II, Del B –
-

↓ 93/7/EGS

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Za namene te direktive:

1. «Predmet kulturne dediščine» pomeni predmet, ki:
 - a) je bil pred svojo protipravno odstranitvijo iz ozemlja države članice ali po njej uvrščen med «nacionalno bogastvo z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo» po nacionalni zakonodaji ali upravnih postopkih v smislu člena 30 Pogodbe,
 - in
 - b) spada v eno od kategorij, naštetih v Prilogi I, ali pa ne pripada nobeni od teh kategorij, temveč predstavlja sestavni del:
 - i) javnih zbirk, navedenih v inventarjih muzejev, v arhivih ali v zaščitenih zbirkah knjižnic.
 - ii) inventarjev cerkvenih institucij.
2. «javne zbirke»: zbirke, ki so last države članice, lokalnih ali regionalnih organov oblasti na ozemlju države članice ali ustanove na ozemlju države članice, ki je po zakonodaji te države članice opredeljena kot javna ustanova ter je last te države članice ali lokalnih ali regionalnih organov oblasti ali pa jo ti v večji meri financirajo,
3. «Protipravno odstranjen iz ozemlja države članice» pomeni:
 - (a) odstranjen iz ozemlja države članice tako, da so kršeni njeni predpisi o varstvu nacionalnega bogastva ali pa Uredba [(EGS) št. 3911/92], ali
 - (b) ni bil vrnjen ob koncu obdobja zakonite začasne odstranitve ali pa kakršno koli kršitev drugih pogojev, ki urejajo takšno začasno odstranitev.
4. «Država članica, ki zahteva vračilo» pomeni državo članico, iz katere ozemlja je bil predmet kulturne dediščine protipravno odstranjen.
5. «Država članica, od katere se zahteva vračilo» pomeni državo članico, na katere ozemlju je predmet kulturne dediščine, ki je bil protipravno odstranjen iz ozemlja druge države članice.

6. «Vračilo» pomeni fizično vračilo predmeta kulturne dediščine na ozemlje države članice, ki zahteva vračilo.
7. «Lastnik» pomeni osebo, ki fizično poseduje predmet kulturne dediščine v svojem imenu.
7. «Imetnik» pomeni osebo, ki fizično poseduje predmet kulturne dediščine za tretje stranke.

Člen 2

Predmeti kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice, se vrnejo v skladu s postopkom in v okoliščinah, določenih v tej direktivi.

Člen 3

Vsaka država članica imenuje enega ali več osrednjih organov, da izvaja naloge, določene s to direktivo.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh osrednjih organih, ki so jih imenovale v skladu s tem členom.

Komisija objavi seznam teh osrednjih organov in morebitnih sprememb v zvezi z njimi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Osrednji organi držav članic sodelujejo med seboj in pospešujejo posvetovanje med pristojnimi državnimi organi držav članic. Ti organi predvsem:

1. po prejemu vloge države članice, ki zahteva vračilo, poiščejo navedeni predmet kulturne dediščine, ki je bil protipravno odstranjen iz njenega ozemlja, ter ugotovijo identiteto lastnika in/ali imetnika. Vloga mora vsebovati vse podatke, potrebne za lažje iskanje, z posebno omembo dejanske ali domnevne lokacije predmeta;
2. obvestijo prizadete države članice o tem, kje na njihovem lastnem ozemlju je bil predmet kulturne dediščine odkrit in o tem, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je bil predmet protipravno odstranjen iz ozemlja druge države članice;
3. omogočijo pristojnim organom države članice, ki zahteva vračilo, da preverijo, ali je ta predmet res predmet kulturne dediščine, pod pogojem, da je bilo preverjanje opravljeno v roku 2 mesecev po obvestilu, določenem v točki 2. Če preverjanje ni bilo opravljeno v predpisanem roku, točki 4 in 5 prenehata veljati;
4. v sodelovanju s prizadeto državo članico izvedejo kakršne koli ukrepe za fizično zaščito predmeta kulturne dediščine;
5. s potrebnimi začasnimi ukrepi preprečijo morebitna dejanja, s katerimi bi se izognili postopku vračila;

6. v zvezi z vračilom nastopajo kot posrednik med lastnikom in/ali imetnikom ter državo članico, ki zahteva vračilo. V ta namen smejo pristojni organi držav članic, od katerih se zahteva vračilo, brez poseganja v člen 5 najprej olajšati potek arbitražnega postopka v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, od katere se zahteva vračilo, in pod pogojem, da država, ki zahteva vračilo, ter lastnik ali imetnik to uradno odobrita.

Člen 5

Država članica, ki zahteva vračilo, sme pred pristojnim sodiščem v državi članici, od katere se zahteva vračilo, sprožiti postopek proti lastniku ali, v primeru, če tega ni, proti imetniku, z namenom, da bi zagotovili vračilo predmeta kulturne dediščine, ki je bil protipravno odstranjen iz njenega ozemlja.

Postopek se lahko začne samo, če sta zahtevku za vračilo, priložena:

- a) dokument, v katerem je opisan predmet kulturne dediščine, ki je predmet zahteve, in v katerem je navedeno, da je to predmet kulturne dediščine;
- b) izjava pristojnih organov države članice, ki zahteva vračilo, da je bil predmet kulturne dediščine protipravno odstranjen iz njenega ozemlja.

Člen 6

Osrednji organ države članice, ki zahteva vračilo, nemudoma obvesti osrednji organ države članice, od katere se zahteva vračilo, da je bil sprožen postopek z namenom zagotoviti vračilo zadevnega predmeta.

Osrednji organ države članice, od katere se zahteva vračilo, nemudoma obvesti osrednje organe drugih držav članic.

Člen 7

1. Države članice v svoji zakonodaji določijo, da se postopek vračila, določen v tej direktivi, ne sme začeti več kot eno leto po tistem, ko država članica, ki zahteva vračilo, izve za lokacijo predmeta kulturne dediščine in istovetnost njegovega lastnika ali imetnika.

Takšen postopek se v nobenem primeru ne sme sprožiti več kot 30 let po tistem, ko je bil predmet protipravno odstranjen iz ozemlja države članice, ki zahteva vračilo. Vendar pa v primeru predmetov, ki so del javnih zbirk, omenjenih v členu 1 točki 1), in predmetov cerkvene dediščine v državah članicah, kjer je ta dediščina pod posebnim varstvenim režimom po nacionalnem pravu, za postopek za vračilo velja časovna omejitev 75 let, razen v državah članicah, kjer za postopek ne velja časovna omejitev, ali pa v primeru, če obstajajo dvostranski sporazumi med državami članicami, s katerimi je predpisana časovna omejitev, ki presega 75 let.

2. Postopek za vračilo se ne sme začeti, če takrat, ko naj bi ga sprožili, odstranitev ni več protipravna.

Člen 8

Razen v izjemah, določenih v členih 7 in 13, pristojno sodišče odredi vračilo zadevnega predmeta kulturne dediščine, kadar se ugotovi, da je to predmet kulturne dediščine in da je bil protipravno odstranjen iz državnega ozemlja.

Člen 9

Kadar se odredi vračilo predmeta, pristojno sodišče v državah, od katerih se zahteva vračilo, prisodi lastniku takšno nadomestilo, kot ga šteje za poštenega glede na okoliščine primera, pod pogojem, da se prepriča, da je lastnik pri pridobitvi predmeta ravnal s primerno skrbnostjo in pazljivostjo.

Dokazno breme se določi po pravu države članice, od katere se zahteva vračilo.

V primeru donacije ali nasledstva lastnik ne sme biti v ugodnejšem položaju od osebe, od katere je na ta način predmet pridobil.

Država članica, ki zahteva vračilo, plača takšno nadomestilo po vračilu predmeta.

Člen 10

Stroške, nastale pri izvajanju odločitve, s katero se odredi vračilo predmeta kulturne dediščine, nosi država članica, ki zahteva vračilo. Enako velja za stroške ukrepov, omenjenih v členu 4 točki 4.

Člen 11

Plačilo poštenega nadomestila in stroškov, omenjenih v členih 9 in 10, ne posega v pravico države članice, ki zahteva vračilo, do ukrepanja z namenom, da bi si te zneske povrnila od oseb, odgovornih za protipraven odvzem predmetov kulturne dediščine iz svojega ozemlja.

Člen 12

Lastninska pravica na predmetu kulturne dediščine se po vračilu presoja po pravu države članice, ki zahteva vračilo.

Člen 13

Ta direktiva se nanaša samo na predmete kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice na dan 1. januarja 1993 ali kasneje.

Člen 14

1. Vsaka država članica sme razširiti svojo obveznost za vračilo predmetov kulturne dediščine tako, da zajema kategorije predmetov, ki niso vsebovani v seznamu v Prilogi I.
2. Vsaka država članica sme uporabiti režim, določen v tej direktivi, za zahteve po vračilu predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz njenega ozemlja.

Člen 15

Ta direktiva ne posega v kakršen koli pravdni ali kazenski postopek, ki bi ga lahko po nacionalni zakonodaji držav članic začela država članica, ki zahteva vračilo, in/ali lastnik ukradenega predmeta kulturne dediščine.

↓ 93/7/EGS (prilagojeno)

Člen 16

1. Države članice vsaka tri leta pošljejo Komisiji poročilo o uporabi te direktive.
2. Komisija vsaka tri leta pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru poročilo s ponovnim pregledom uporabe te direktive.
3. Svet na predlog Komisije vsaka tri leta preuči in, kadar je primerno, posodobi zneske, navedene v Prilogi I, na temelju gospodarskih in denarnih pokazateljev v Skupnosti.

↓ 93/7/EGS

Člen 17

Komisiji pomaga Odbor, ustanovljen s členom 8 Uredbe [(EGS) št. 3911/92].

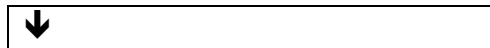
Odbor prouči kakršna koli vprašanja, ki izvirajo iz uporabe Priloge I k tej direktivi in jih sproži njegov predsednik bodisi na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

↓ 93/7/EGS (prilagojeno)

Člen 18

☒ Države članice Komisiji sporočijo določbe zakonov in drugih predpisov, ki so jih sprejele za usklajitev s to direktivo ☒.

☒ Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice. ☒

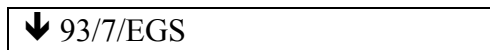
Člen 19

Direktiva 93/7/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivami, navedenimi v Prilogi II, Del A je razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo direktiv, ki so določeni v Prilogi II, Del B.

Sklici na razveljavljeno direktivo, se upoštevajo kot sklici na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi III.

Člen 20

Ta direktiva začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

↓ 93/7/EGS

PRILOGA I

Kategorije iz člena 1 točke 1),b), v katere mora spadati predmet, uvrščen med «nacionalno bogastvo» v smislu člena 30 Pogodbe, da se lahko zahteva njegovo vračilo na podlagi te direktive

- A.
1. Arheološki predmeti, ki so starejši od 100 let in ki so del:
 - izkopanin in najdb na kopnem ali pod vodo,
 - arheoloških območij,
 - arheoloških zbirk,
 2. Elementi, ki predstavljajo sestavni del umetniških, zgodovinskih ali verskih spomenikov, ki so bili razstavljeni in so starejši od 100 let.
-

↓ 96/100/ES čl. 1, tč. 1(a)

3. Slike, razen tistih, ki so vključene v kategoriji 4 ali 5, ki so izključno ročno izdelane, na katerem koli nosilcu in v katerem koli materialu¹.
-

↓ 96/100/ES čl. 1, tč. 1(b)

4. Akvareli, gvaši in pasteli, ki so v celoti ročno izdelani, v katerem koli materialu in na katerem koli nosilcu¹.
-

↓ 96/100/ES čl. 1, tč. 1(c)

5. Mozaiki v katerem koli materialu, v celoti ročno izdelani, razen tistih, ki spadajo v kategoriji 1 in 2, in risbe na katerem koli nosilcu, v celoti ročno izdelane in v katerem koli materialu¹.
-

↓ 93/7/EGS

6. Originalna grafična dela, odtisi, sitotiski in litografije s ploščami in originalni plakati¹.
7. Originalne velike in male plastike ter kopije, ki so izdelane po istem postopku kot originali¹ in ne spadajo v kategorijo 1.
8. Fotografije, filmi in njihovi negativi¹.
9. Inkunabule in rokopisi, vključno z zemljevidi in partiturami, posamezno ali v zbirkah¹.

¹ Ki so starejše od petdeset let in niso last avtorja.

10. Knjige, starejše od 100 let, posamično ali v zbirkah.
11. Tiskani zemljevidi, starejši od 200 let.
12. Arhivi in deli arhivov, ki so starejši od 50 let, katere koli vrste ali na katerem koli nosilcu.
13. (a) Zbirke² in primerki iz zooloških, botaničnih, mineraloških ali anatomskih zbirk;
- (b) Zbirke² zgodovinskega, paleontološkega, etnografskega ali numizmatičnega pomena.
14. Prevozna sredstva, starejša od 75 let.
15. Kateri koli drug starinski predmet, ki ni vključen v kategorije A.1 do A.14, in je starejši od 50 let.

↓ 93/7/EGS (prilagojeno)

Ta direktiva zajema predmete kulturne dediščine iz kategorij A1 do A15 le, če njihova vrednost ustreza finančnemu pragu ☒ opredeljenem v delu ☒ B ali ga presega.

B. Finančni pragovi, ki se uporabljajo za določene kategorije ☒ iz dela ☒ A (v eurih)

↓ 2001/38/ES čl. 1., tč. 1

VREDNOST:

Ne glede na vrednost

↓ 93/7/EGS

- 1 (arheološki predmeti)
- 2 (razstavljeni spomeniki)
- 9 (inkunabule in rokopisi)
- 12 (arhivi)

15 000

- 5 (mozaiki in risbe)
- 6 (grafična dela)

² Kot je opredelilo Sodišče Evropskih skupnosti v Sodbi v zadevi 252/84, kot sledi: «Zbirateljski predmeti v smislu tarifne številke 99.05 skupne carinske tarife so predmeti, ki imajo zahtevane značilnosti za vključitev v zbirko, torej izdelki, ki so relativno redki, se navadno ne uporabljajo za prvoten namen, z njimi pa se posebej trguje izven običajnih tržnih poti za podobne izdelke in imajo visoko vrednost.»

- 8 (fotografije)
 - 11 (tiskani zemljevidi)
-

↓ 96/100/ES čl. 1, tč. 2

30 000

- 4 (akvareli, gvaši in pasteli)
-

↓ 93/7/EGS

50 000

- 7 (plastike)
- 10 (knjige)
- 13 (zbirke)
- 14 (prevozna sredstva)
- 15 (drugi predmeti)

150 000

- 3 (slike)

Ocena, ali so pogoji glede finančne vrednosti izpolnjeni ali ne, se poda, kadar se zahteva vračilo. Finančna vrednost je vrednost predmeta v državi članici, od katere se vračilo zahteva.

↓ 2001/38/ES čl. 1, tč. 2
(prilagojeno)

Za države članice, katerih denarna valuta ni evro, se vrednosti, izražene v evrih v ☒ tej ☒ prilogi, pretvorijo in izrazijo v nacionalnih valutah po menjalnem tečaju z dne 31. decembra 2001, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije*. Te protivrednosti v nacionalnih valutah se pregledajo vsaki dve leti z začetkom od 31. decembra 2001. Izračun teh protivrednosti temelji na povprečni dnevni vrednosti navedenih valut, izraženih v evru, v 24 mesecih, ki se končajo zadnji dan avgusta pred pregledom, ki začne veljati 31. decembra. Svetovalni odbor za predmete kulturne dediščine na predlog Komisije pregleda metodo izračuna načeloma dve leti po prvi uporabi. Za vsak pregled se vrednosti, izražene v evru, in njihove protivrednosti v nacionalni valuti redno objavljajo v *Uradnem listu Evropske unije* v prvih dneh novembra pred datumom, ko pregled začne veljati.

PRILOGA II

Del A

Razveljavljena direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb (iz člena 19)

Direktiva Sveta 93/7/ES	(UL L 74, 27.3.1993, str. 74)
Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/100/ES	(UL L 60, 1.3.1997, str. 59)
Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/38/ES	(UL L 187, 10.7.2001, str. 43)

Del B

Roki za prenos v nacionalno pravo (iz člena 19)

Direktiva	Roki za prenos
93/7/ES	15.12.1993 ¹
96/100/ES	1.9.1997
2001/38/ES	31.12.2001

¹ Rok za prenos v nacionalno pravo za Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo in Nizozemsko je bil 15. marec 1994.

PRILOGA III

PRIMERJALNA TABELA

Direktiva 93/7/EGS	Ta direktiva
Člen 1, točka 1, prva alineja	Člen 1, točka 1), a)
Člen 1, točka 1, druga alineja	Člen 1, točka 1), b)
Člen 1, točka 1, druga alineja, prva podalineja	Člen 1, točka 1), b) i)
Člen 1, točka 1, druga alineja, prva podalineja, drugi pododstavek	Člen 1, točka 2),
Člen 1, točka 1, druga alineja, druga podalineja,	Člen 1, točka 1), b) ii)
Člen 1, točka 2, prva alineja	Člen 1, točka 3)a)
Člen 1, točka 2, druga alineja	Člen 1, točka 3)b)
Člen 1, točke 3 do 7	Člen 1, točke 4 do 8
Členi 2 do 4	Členi 2 do 4
Člen 5, prvi pododstavek	Člen 5, prvi pododstavek
Člen 5, drugi pododstavek, prva alineja	Člen 5, drugi pododstavek, točka (a)
Člen 5, drugi pododstavek, druga alineja	Člen 5, drugi pododstavek, točka (b)
Členi 6 do 15	Členi 6 do 15
Člen 16(1) in (2)	Člen 16(1) in (2)
Člen 16(3)	-
Člen 16(4)	Člen 16(3)
Člena 17 in 18	Člena 17 in 18
Člen 19	Člen 21
-	Člen 19
-	Člen 20

Priloga, del A, točke 1 do 3

Priloga, del A, točka 3 A

Priloga, del A, točke 4 do 14

Priloga, del B

-

-

Priloga I, del A, točke 1 do 3

Priloga I, del A, točka 4

Priloga I, del A, točke 5 do 15

Priloga I, del B

Priloga II

Priloga III